5de. JAARGANG. CURAÇAO DEN 14n APRIL 1888. N° 224

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden ƒl. 2.— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10.—
Afzonderlijke nummers ƒl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒl. 0,50, voor elken regel meer ƒl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITENDE AGENTEN VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
65, RUE LAFAYETTE, PARIJS.
C. LEUCHS & Co
17, BARRETT'S GROVE, LONDEN.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra:
Su prijs di Abonnement ta ƒl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba ƒl 10.— pa anja.
Un number só ƒl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, ƒl 0,50, cada regel mas ƒl. 0,07½.

De uitslag der verkiezingen in Nederland.

—o—

Wat wij reeds een vorige maal volgens eenige gegevens dorsten voorspellen, blijkt thans stralende waarheid te zijn.

In den strijd der verkiezingen voor de Tweede Kamer in Holland, waarbij 't er van alle kanten hetig toegegaan is, hebben de anti-revolutionnairen gezegevierd. Wel hebben wij tot hiertoe de eind uitslag — er moesten nog eenige herstemmingen plaats hebben — nog niet vernomen, maar toch is 't zeer gemakkelijk uit de laatste berichten op te maken, wat 't resultaat is der verkiezingen. Er waren 20 Katholieken gekozen, 20 anti revolutionnairen, 1 conservatief en 33 liberalen, terwijl 26 herstemmingen moesten geschieden.

Bij deze herstemmingen hebben de anti-revolutionnairen nog op 4 plaatsen zeker de zege behaald, omdat daar geen liberale tegenstander meer bestond. In de overige plaatsen, waar herstemming noodig was, zouden wij met eene behoorlijke samenwerking van Katholieken met anti-revolutionnairen nog elf zetels veroveren. Dit getal zetels gevoegd bij die, welke wij reeds zeker in bezit hadden, geeft voor ons te zamen 56 zetels of een meerderheid in de Kamer van 12 stemmen. Dit komt ook genoegzaam overeen met de berekening van het *Handelsblad* dat het getal anti-liberalen die in de Kamer zitting zouden nemen, op 55 beraamde. Volgens dezen krant zou er ook nog alle mogelijkheid bestaan dat een Katholiek lid tot Voorzitter zal gekozen worden. De *N. R. C.*, zooals onze lezers kunnen zien in de *Nederlandsche berichten*, scheen er dan ook ter dege over in te zitten en heeft hare lezers maar een weinig getracht op te beuren met de poovere troostende voorspelling, dat er bij de herkiezingen nog veel zou vergoed worden. Een reden te meer waarom wij ons geheel zeker achten van de zegepraal, vinden wij in het feit dat er tot hiertoe nog geen enkel bericht geseind is over den uitslag der herkiezingen die moesten plaats hebben. Twintig Maart was de dag daarvoor bepaald; 't is nu reeds 14 April, tijd genoeg voor ons om langs telegrafischen weg den afloop dier stemmingen te kunnen vernemen. Natuurlijk, zooals 't meermalen gebeurt, wordt zoo iets doodgezwegen; niemand maakt gaarne zijn nederlaag wereldkundig. In het tegenovergestelde geval zouden wij wel anders op de hoogte gebracht zijn.

Maar hierom juist kunnen wij ons te eerder verheugen over den triomf, van dezen keer in den verkiezingskamp bevochten.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

— Bij Koninklijk besluit van den 8n. Maart jl. zijn benoemd: tot procureur-generaal in deze kolonie, Mr. *Sol. C. Henriquez*, thans voorzitter van het Hof van Justitie; tot voorzitter van het Hof van Justitie, Mr. *C. A. H. Barge*, tot hiertoe lid van gemeld Hof.

—

— Bij Gouvernements besluit zijn voor den tijd van een jaar, tot leden van den Geneeskundigen Raad, onder het voorzitterschap van den Stadsgeneesheer, benoemd de volgende Heeren: *G. A. L. Ferguson*, Officier van Gezondheid der 1ste klasse bij het Garnizoen; *A. D. Jesurun*, Med. Ch. et art. Obst. Doctor; *M. A. Romein*, militair apotheker; Mr. *P. F. de Haseth Evertsz*, Rechtsgeleerde, als leden; *I. J. Senior* en *D. B. Capriles*, geneesheeren alhier, als leden plaatsvervangers.

—

— Verleden Zondag is op de gebruikelijke wijze de verjaardag van H. K. H. *Wilhelmina Maria Sophia Louisa*, gemalin van Z. K. H. den Groothertog van Saksen Weimar Eisenach, alhier herdacht.

—

— Naar eene aankondiging van den Heer Postdirecteur in de *Cur. Cour.* van gisteren geplaatst, kan men voortaan ook met booten van den *Kon. West-Ind. Maildienst* brieven naar New-York en verder naar Europa verzenden. Op den 11en of 15en van iedere maand zal een dier booten van hieruit via Port-au-Prins naar New York vertrekken.

De kosten der verzending van brieven met deze gelegenheid zijn dezelfde als wanneer men zijn correspondentie met een anderen maildienst wil verzenden.

—

— Wij verwachten dat eerstdaags de verblijdende tijding zal vernomen worden dat de telegrafische verbinding van hier naar Cuba en gevolgelijk ook naar Europa gereed is. Er moeten reeds hier telegrammen uit Cuba ontvangen zijn. Dit zou bewijzen dat de werkzaamheden zoo goed als voltooid zijn. Menigeen verkeert nu zeker in gespannen verwachting dat de lijn voor iedereen opengesteld worde.

—

— De Duitsche boot *Ariadne*, die gedurende bijna vier weken lang in onze haven gelegen heeft, is gisterenmorgen weer vertrokken.

Bij het vertrek werd op het fort door de kapel *die Wacht am Rhein* gespeeld, middelerwijl het muziek-corps van de *Ariadne* door het *Wien Neêrlandsch bloed* met vol orkest den afscheidsgroet bood aan Curaçao. Van hieruit stevende het oorlogsschip naar Havana.

—

— Volgens eene kennisgeving van de *Oficina Maritima* heeft de *Venezuelan*, eene boot van de Harrison-line die sinds verleden Zaterdag reeds hier verwacht werd, op hare reis hierheen, weer naar Liverpool moeten terugkeeren. Waarschijnlijk was er een defect aan het een of ander gekomen en heeft zij daarom de reis moeten staken.

Aanstaanden Dinsdag den 17en April zal waarschijnlijk de *Floridian*, eene boot van dezelfde maatschappij hier aankomen.

—

— Hedenmorgen is het Amerikaansch oorlogsstoomschip *Pensacola* van La Guaira alhier aangekomen.

NEDERLAND.

— De nieuwe Kamers zullen, naar de *Haagsche Ct.* verneemt, den 26en April worden geopend.

—Terwijl iedereen overtuigd is, dat de anti-liberalen bij de jongste verkiezingen de overwinning hebben behaald, ignoreert nog de *N. Rot. Ct.* de nederlaag der liberalen. Zij schrijft:

"Eindelijk is van al de verkiezingen de uitslag bekend. Aangezien er nog over 26 plaatsen herstemd zal moeten worden, is er van den stand der partijen in de nieuwe Kamer nog geen volledig overzicht te geven. Eén ding is alvast zeker: de liberale partij heeft zware verliezen geleden.

"Gekozen zijn 20 anti-revolutionnairen, 20 ultramontanen en 1 reactionnair, te zamen 41, tegen 33 liberalen; welke verhouding evenwel door het groot aantal herstemmingen nog aanmerkelijkelijke wijziging kan ondergaan.

"Van verscheidene der herstemmingen zijn de kansen van liberalen niet twijfelachtig van andere niet slecht."

De liberalen hebben dus wel zware verliezen geleden, maar er moeten nog herstemmingen gebeuren, en die kunnen veel goed maken; zoo tracht de *N. R. Ct.* hare lezers nog te troosten.

— Naar de *New-York Herald* van den 27 Maart bericht, *is het Ministerie afgetreden.*

BUITENLAND.

ITALIË.— Omtrent de ontvangst der Duitsche pelgrims op het Vaticaan lezen wij de volgende bijzonderheden:

Z. H. de Paus was omringd door

FEUILLETON.

REDE,

GEHOUDEN OP HET LEO-FEEST

DOOR

H. ERMANN, S. J.

—o—

(*Vervolg*).

Het begin van 't jaar 1878 werd gekenmerkt door groote gebeurtenissen. Den 7den Januari werd hij, die den zichtbaren Opperpriester van den troon gestooten en hem zijne Staten ontweldigd had, voor den rechterstoel van den onzichtbaren Opperpriester gedaagd. Een maand later, zoo klonk het uit den mond van een der welsprekendste lijkredenaars van Pius IX, „zweeg voor een oogenblik het levenslied der Kerk, zweeg haar psalm des strijds, haar hymne der belijdenis en geheel haar leven ging op in één smartkreet." De Paus was gestorven. Maar in de Katholieke Kerk kan de dood niet blijven heerschen. Neen, in dien zin sterven de Pausen niet! Was Pius IX de 256ste opvolger van Petrus, ook de 257ste zou komen. Het conclave vergadert ter stemming en reeds den 20sten Februari klonk de blijde boodschap van mond tot mond de wereld door: *Habemus Pontificem!* „Wij hebben een Opperpriester!"

Kardinaal Vincentius Joachim Pecci was met 54 van de 56 stemmen gekozen. „Toen in 't conclave bij de aflezing der stembriefjes," aldus verhaalt kardinaal Donnet, „telkens de naam van Pecci gehoord werd en ieder oogenblik de waarschijnlijkheid klom, dat deze de uitverkoren opvolger van Pius IX, zou zijn, zag ik hoe op eens tranen aan zijne oogen ontsprongen en de pen hem uit de hand viel. Ik raapte de veder op en gaf ze hem terug met de woorden: „houd moed! Het geldt niet uw persoon! Het geldt de Kerk en de toekomst der wereld."

Ja, het gold de toekomst der Kerk en der wereld.

De woorden van den beroemden kardinaal-aartsbisschop van Bordeaux, schijnen een voorspelling te zijn geweest. De opvolger van Pius IX, wiens langdurig pontificaat de voorzegging *crux de cruce* bewaarheid had, was begroet als een „licht aan den hemel," *lumen in coelo*. In het familiewapen van Pecci blonk een zilveren ster, die een lichtbundel naar beneden schoot. Leo XIII zou een licht aan den hemel zijn, een ster van hoop voor de Kerk van Christus, voor de wereld. Wij hadden een Paus, in wiens oog de sprank gloeide van het genie en wiens harte vroom en geloovig was als dat van het kind, — een Paus die staatsmanskunst en beleid aan blanke oprechtheid en zuiverheid van bedoelingen paarde, die kloekhartigheid en kracht met toegevendheid en zachtheid vereende, die de hand uitstak ten vredebond en met dezelfde hand de oorlogsvaan hoog hield, waar de vrede door plichtverzuim gekocht moest worden, — een Paus, die staan mag naast den grijzen Gregorius VII, van wien onze groote en geloovige dichter zingt:

„Hij rustig bij d' orkaan, die om zijn zetel stormt,
Hij die zijn eeuw als was gekneed heeft en vervormd."

Dat mijn woord geen uitstorting is van blinde geestdrift blijkt reeds uit de lofspraak van Mgr. Manning op den pas verkozen Paus: „ik geloof," zeide hij, „dat Leo XIII, de tegenwoordige Opperpriester, wien ik de eer en het geluk heb goed te kennen, een Paus is, die om de ontwikkeling van zijn geest, om zijne wijsheid en menschenkennis in ieder opzicht geschikt mag heeten om de grootsche taak te vervullen, waartoe Gods Voorzienigheid hem bestemd heeft."

Het tienjarig pausschap van onzen jubilaris heeft die lofspraak geldig gemaakt. In Leo XIII straalt het *regale sacerdotium*, „het koninklijk priesterschap" met onbezweken luister. Elk woord, dat die plaatsvervanger Gods tot de wereld richt, is een koningswoord; elke daad die hij stelt, een koninklijke daad.

Den 21sten April 1878, toen de christelijke wereld de Verrijzenis des Heeren herdacht, maakte hij zijn programma openbaar in de verheven encycliek *Inscrutabili*. Hij protesteert tegen de overweldiging van Rome en verklaart voor de gansche aarde, dat hij nimmer in de rechtsverkrachting zal berusten. „Niet alleen," zegt hij, „wijl de vorstelijke waardigheid ons noodzakelijk is om de volle vrijheid van de geestelijke macht te handhaven, maar ook omdat het algemeen welzijn en het heil der menschelijke maatschappij met de tijdelijke macht van den Apostolischen Stoel staat of valt."

L. Veuillot heeft het krachtig uitge-

negentien kardinalen en ontving de pelgrims in de sala ducale. Bij zijne verschijning werd hij door geestdriftige toejuichingen begroet.

Mgr. Haffner bisschop van Mainz, las een Latijnsch adres voor, waarin de wensch werd uitgedrukt, dat aan het zichtbaar Opperhoofd der Kerk volkomen vrijheid en onafhankelijkheid mogen worden teruggegeven.

De Paus antwoordde in het Latijn. Na gezegd te hebben, hoezeer de blijken van gehechtheid der Duitsche pelgrims en hunne tegenwoordigheid hem verheugden, drukte hij de hoop uit, dat de Kerk vooral in Duitschland mocht bloeien, dat onder zoovele moeilijke omstandigheden zijn standvastigheid in het geloof zijner vaderen bewezen heeft.

Leo XIII besprak vervolgens de demonstraties der geheele wereld bij gelegenheid van zijn jubilé, welke van de weldadige kracht van het Romeinsche pontificaat getuigenis afleggen. „De Paus", zeide hij, „stelt al zijne pogingen in het werk, opdat de menschen genezen worden van hunne kwalen, door zoowel in het bijzondere als in het openbare leven den heilzamen invloed der Kerk aan te wenden."

Wanneer de Paus weigert aan de macht van anderen onderworpen te zijn, wanneer hij zijne rechten, welke ook die der Kerk zijn, krachtig opeischt, doet hij het alleen om in zijne vrijheid te worden hersteld, welke het menschelijk geslacht zoo nuttig is.

Wat Duitschland in het bijzonder betreft, heeft de Paus in zijn Encycliek aan de Pruisische bisschoppen en onlangs in die aan de Beiersche bisschoppen verscheidene voorschriften gegeven, welke door de omstandigheden vereischt worden. Wanneer deze voorschriften worden nagekomen, zullen de rechten der Kerk ongeschonden blijven.

Reeds zijn een groot deel der aan den bloei der Katholieke vrijheid vijandige belemmeringen opgeheven, dank zij den goeden wil, door den keizer en zijne ministers betoond. De Paus hoopt, dat men ook van de andere vorsten veel zal verkrijgen.

Eindelijk beveelt de Paus aan, de eensgezindheid tusschen de Katholieken te begunstigen en te bewaren; dezen moeten zich herinneren, dat de deugd van voorzichtigheid die van standvastigheid in alles moet vergezellen.

— De *Gazetta di Torino* schreef nog voor den dood van Keizer Wilhelm eenige regelen, die aantoonen, welk eene spanning de verhouding tusschen Frankrijk en Italië heeft bereikt. Het blad is vast overtuigd, dat de Fransche oorlogspartij van de verlegenheid, waarin Duitschland door "twee aanstaande sterfgevallen" zal geworpen worden, zal gebruik maken om door een plotselingen aanval Italië weerloos te maken, (Werd onlangs niet door Crispi verzekerd, dat Italië iederen vijand het hoofd kan bieden ? Of Crispi ook veel vertrouwen geniet !), alvorens Duitschland zijn Maasleger kan marschvaardig maken. "De oorlog zou dus met een handgreep aan de Italiaansch-Fransche grenzen beginnen" schrijft het blad, welks opmerkingen ook door de *Esercito Romano*, het OFFICIEUZE militair orgaan, worden overgenomen, "want de bovenmatige opgewondenheid, die in Frankrijk heerscht, zal door een verandering in Duitschland's regeering tot een uitbarsting worden gebracht. De *Esercito Romano* betuigt zijne volle instemming met de woorden van het Turijnsche blad en voegt er zelfs bij, dat het herhaaldelijk op Frankrijk's militaire toerustingen aan de grenzen heeft gewezen, en dat zijne waarschuwingen door den tegenwoordigen toestand ten volle worden gerechtvaardigd.

Toont de angst de verhoudingen grooter, dan zij in werkelijkheid zijn ?

— Koning Jan, van Abyssinië, heeft aan generaal San Marzano, opperbevelhebber van het Italiaansche leger in Abyssinië, een voorstel gedaan om den vrede te sluiten. Generaal San Marzano heeft het voorstel aan zijne regeering medegedeeld. Men gelooft, dat de Italiaansche regeering de voorwaarden van Koning Jan zal aannemen, indien zij overeenkomstig zijn met de aan generaal San Marzano gezondene instructies, waarin de generaal aangezegd wordt om eene overeenkomst zoover te vergemakkelijken, als 't met de waardigheid en de belangen van Italië strookt.

Het voorstel van Koning Jan vindt zijn grond in het groot gebrek aan levensmiddelen dat er bestaat onder zijn volk.

— De *Monde* meldt, dat de hertog van Norfolk aan koningin Victoria, op het oogenblik te Florence vertoevende, een door den Paus eigenhandig geschreven brief zal brengen.

FRANKRIJK.— Het volgende ontleenen wij aan eene correspondentie uit Parijs, dd. 11 Maart jl.:

Op Staatsgebied is dezer dagen niets belangrijks voorgevallen, maar elkeen heeft den mond vol over het Panama-kanaal en over de toekomst dier onderneming. Tot hiertoe heeft men uitgegeven 935 millioenen. Van het aanvankelijk maatschappelijk kapitaal van 300 millioen is niets meer over; de overige 635 millioenen heeft men moeten vinden door obligatie-leeningen. Maar de kapitalisten bijten niet hard meer, zoodat bij elke nieuwe leening gunstiger voorwaarden worden gesteld, die natuurlijk den schuldenlast vermeerderen. Het kanaal zal slechts over drie jaren kunnen worden geopend en voor de noodige kosten en werken zijn nog 600 millioen benoodigd. De maatschappij tracht deze te vinden door middel eener premieleening, maar voor elke loterij, daar zij bij de wet van '36 in Frankrijk verboden zijn, is eene afzonderlijke wet noodig, en de regeering weigert die voor te dragen. Nu hebben eenige leden der Kamer het initiatief genomen tot eene zoodanige wetsvoordracht, maar zij berust op zulke zonderlinge grondslagen en is zoo ten eenenmale in strijd met de beginselen eener gezonde financiëele leer, dat die wet waarschijnlijk er niet door zal komen. De vraag is dan, of de Panama-maatschappij de nog benoodigde 600 millioen zal vinden, en slaagt zij er in, dan zal het onder zoo bezwarende voorwaarden zijn, dat de opbrengst van het kanaal niet eens de kosten der leeningen zal kunnen dekken. Gaat men op denzelfden voet voort als thans, dan zullen de 1235 millioen aan obligatiën een schuldenlast vorderen van minstens 9 pCt,

of	111	millioen.
De kosten van administratie en onderhoud zijn geraamd op	10	„
te zamen	121	millioen.
Terwijl als opbrengst de 7½ millioen tonnenlasten zijn geraamd op	112½	millioen.
en de buitengewone kanaalrechten op..............	7½	„
te zamen	120	millioen.

Dus een te kort van 1 millioen, zonder dat er iets zal overblijven voor de aandeelhouders. En dan nog moet men zich niet meer vergissen, zooals tot hiertoe het geval is geweest, en zal men voor al de gedurende nog drie jaren overblijvende uitgaven met de bedoelde 600 millioen moeten kunnen volstaan.

Ik weet van zeer goede hand, dat een geheel afgewerkt plan gereed ligt, dat de maatschappij niet alleen ten eenenmale onmiddellijk kon redden, maar de onderneming, na die drie jaren, tevens in eene zeer winstgevende zaak zal herscheppen. Ongelukkig is het Panama-bestuur met blindheid geslagen en te eigenwijs om van iets te willen hooren, dat niet uit zijn eigen brein is gesproten; dit is vooral te betreuren voor de duizenden lieden, die, vertrouwende in den ondernemingsgeest van de Lesseps, hunne kapitalen hebben gestoken in eene zaak, die door de hardhoofdigheid van een grijsaard nu misschien ten val is veroordeeld.

— Wat de Fransche bladen van den overleden Keizer Wilhelm zeggen, is te bevroeden. De *Univers* bv. schrijft:

„Hij heeft een groote rol op het wereldtooneel gespeeld, maar tot welken prijs? Dat getuigen de tranen der Fransche, Duitsche, Oostenrijksche en Deensche moeders." En op een andere plaats zegt het blad bij monde van zijn hoofdredacteur: "Keizer Friedrich is een tot welwillendheid geneigd scepticus, hij is een Pruis en een Hohenzollern, en indien hij weer zijne gezondheid terugkrijgt, zal hij het werk zijns vaders willen voleindigen. Europa kan zijne wapeningen voortzetten."

— Het *Journal Officiel* van den 27n Maart publiceert een decreet van president Carnot, waarbij generaal Boulanger, op voorstel van den minister van Oorlog en in overeenstemmig met het eenstemmig advies van den Raad van Onderzoek, beslist geplaatst wordt op de lijst der ontslagenen, wegens grove vergrijpen tegen de discipline.

De tegen Boulanger gezinde bladen keuren dezen strengen maatregel goed, dien zij inderdaad luidop gevraagd hebben. De *France* echter zegt, dat de regeering een ernstige fout — bijna een misdaad begaan heeft, door Boulanger te ontslaan.

— Op den 29 Maart hield Bou[...]ger ter zijner huize te Parijs [...] receptie, en ontving een schaar [...] volk, die als zijne vrienden kwam[...] om hem hunne simpathie te betu[...]gen. Mannen als Rénan en Zola wa[...]ren onder de troep. Deze laats[...] noemde Boulanger "de nieuwe Ga[...]betta van Frankrijk," "de afgod v[...] het volk enz."

In zijn adres aan de kiezers v[...] het Noorden zegt Boulanger: "To[...] ik minister was zeide ik dat ik [...] zou zijn, indien ik den oorlog wil[...] maar dat ik een lafaard zou zij[...] indien ik het land daartoe niet voo[...] bereidde. Mijne gevoelens zijn ni[...] veranderd." Hij verklaart verde[...] dat de werkeloosheid van het Pa[...]lement en de jongste gebeurtenisse[...] bewezen hebben dat de Kamers o[...] gehouden hebben de vurige verla[...]gens van het land te vertegenwoo[...]digen en dat de beide Lichamen e[...]kander niet meer verstaan. Het e[...]nige geneesmiddel, zegt hij, is ee[...] ontbinding van het Parlement [...] eene herziening van de grondw[...]

— Een gerechtelijke vervolging [...] ingesteld tegen de *Lanterne* weg[...] beleediging tegen president Carn[...] door hem te beschuldigen van [...] België te onderhandelen over [...] terugkomst der prinsen van Orlea[...] in Frankrijk.

Het ministerie-Tirard is gevallen.

Na eene stormachtige zitting, [...] den 30sten Maart, heeft 't zijn a[...]dicatie aangeboden.

Na de goedkeuring van de begro[...]ting kwam de quaestie om de o[...] van den dag te bepalen met het o[...] op de onmiddellijke verdaging v[...] de zitting ten gevolge van het P[...]schen-reces.

De heer Laguerre, een radica[...] Afgevaardigde en vriend van ge[...]raal Boulanger, beklom de tribu[...] en vroeg dat de Kamer urgentie [...]eischen voor het voorstel tot gro[...] wetsherziening, onlangs door d[...] heer Barodet en andere radica[...] aangeboden.

Te midden van algemeene verw[...]dering heeft de heer Pelletan, [...] radicale afgevaardigde die de *Ju[...]tice*, het orgaan van Clémence[...] uitgeeft, de motie van den heer L[...]guerre ondersteund, ofschoon hij p[...]soonlijk vijandiggezind is tegen [...]neraal Boulanger. "De oude ge[...] van volksstemming ontwakend[...] zeide Pelletan, "is het dringend n[...]dig de republiek van de Orleani[...]sche inzichten te bevrijden, die h[...] tot oneer verstrekken."

De heer Jalibois, Bonapart[...] bracht in herinnering dat hij v[...]ger een voorstel gedaan heeft ter h[...]ziening van de grondwet, en [...] Pelletan er toen tegen gestemd he[...] "Nu, zoowel als indertijd," zeide h[...] "zijn er leden die eene herzien[...] vreezen, ofschoon zij beweren [...] moed te hebben er vóór te stemm[...] Wat mij aangaat, ik ondersteun e[...] motie voor urgentie, omdat ik er [...] oorsprong van een beroep op het v[...] in zie."

"De republikeinen," zeide de h[...] Baudry d'Asson, royalist, "zijn [...]

---

drukt: „het erfgoed van den H. Petrus is de grenssteen van elk erfgoed. Ruk dien uit den grond, geen koning meer is zeker van zijn troon, geen eigenaar van zijn akker." Ook dáárom blijft de priesterkoning protesteeren, en wijst hij, die de feestgeschenken van bijna alle vorstenhuizen in dankbaarheid aanneemt, de giften van het vorstengeslacht van Savoye, vroeger het „zeer vrome" geheeten, fier en koninklijk van de hand.

De Oppervorst der Kerk is van zijn erfgoed beroofd, en men heeft in de handen geklapt. Maar de werkman steekt de bloedvlag op tegen den patroon, de arme balt de vuist tegen den grondbezitter en eischt met een vloekwoord diens geld en goed. Nu klapt men niet in de handen maar beeft en siddert voor de reuzenkracht van het socialisme!

Een ander hoofdpunt van 's Pausen programma: de bevestiging der eendracht van de gezamenlijke Katholieken met hunne herders en hun Opperhoofd, is uitgevoerd, afgewerkt, schitterend voltooid.

„Het is de eenheid, die altijd schoon, maar het is de door rijkdom en volheid ontzettende eenheid, die verheven is," heeft Nicolaas Beets gezegd. Als men bij het algemeene twistvuur de verheven eenheid der Katholieke Kerk niet ziet, ik ken maar twee verklaringen: of die van „'s lands grootsten en oudsten poëet:"

„Wie dit niet zien en kon
Stond midden in den dag en loochende de zon,"

of die van De Maistre: *l'oeil ne voit pas ce qui le touche.* Indrukwekkend schouwspel! Van de H. Offerande, die de jubileerende Paus den 1sten Januari opdroeg, waren de engelen des lichts, vijf en dertig Pausen en een onnoemelijk aantal heiligen, wier gewijde overblijfselen rusten om Petrus' graf, de onzichtbare getuigen. Meer dan tweehonderd kerkvoogden woonden de plechtigheid bij, en in den geest knielden aan hetzelfde offeraltaar duizend bisschoppen, tweehonderd duizend priesters en tweehonderd millioen geloovigen. — En die ontzaglijke menigte belijdt hetzelfde geloof, spreekt hetzelfde gebed, hoopt hetzelfde geluk, bemint denzelfden God, onzen Heer en Zaligmaker Jezus Christus. Verheven Katholieke eenheid, die altijd stralen schoot, maar ons thans tegenschittert als de middagzon!

„De Pausen zijn vijanden der wetenschap." Dat verwijt is twee eeuwen lang door vele onoprechte vijanden van Rome vastgehouden en door duizenden echo's herhaald. Vuige laster; maar als dat verwijt geen laster is geweest, het zal dit zijn, wanneer men het richt tot Joachim Pecci. De student van Viterbo, van het Collegium Romanum en der Sapienza, die door scherpheid van vernuft, stalen ijver en schitterenden uitslag in de studiën boven zijne talrijke medeleerlingen uitblonk; — de theologant van de Gregoriaansche hoogeschool, die op twee-en-twintigjarigen leeftijd den graad van docter in de godgeleerdheid en later dien van docter in de beide rechten kreeg; in wien het kennersoog zijner leermeesters een Kerklicht voor de toekomst ontdekte, moest eenmaal tot Paus verkozen een warm bevorderaar zijn der wetenschap. „De Paus der wetenschappen" is de eeretitel, dien hij verworven heeft. „Eene oppervlakkige geleerdheid, een gewoon weten," zoo had hij in 1886 de priesters van zijn diocees Perugia vermaand, „is niet bestand tegen de berekening en samenspanning van het ongeloof. Daartoe is eene grondvaste, degelijke studie noodig, die de scherpte en sluwheid van de moderne tegenstrevers te niet kan doen."

Tegenover de aanvallen der dwaling [...] heeft het geloof den steun der wetensch[...] En kon Leo het een hechteren steun [...]ven dan door de zonen der Kerk te [...] leiden naar het gebouw, waar de sch[...]ste wapenen ter verdediging der ope[...]ring bewaard worden, naar het „bolw[...] des geloofs" — zooals een andere Paus [...] genoemd heeft — naar de scholastieke w[...] begeerte? Mocht en moest hij niet o[...] groote denkers der vervlogen eeuwen [...]zen en vóór allen op „den geweld[...] die in alle tijden de zon der geesten [...]ven zal," den H. Thomas van Aqu[...] Te recht heeft Leo hem tot algeme[...] patroon der Katholieke scholen uitge[...]pen. In den „Engel der School" st[...] de glans van het geloof naast het [...] van de rede. De hand die met een [...] den pen werken schreef, waarover de[...]reld verstomt, rustte op de borst te[...] bed; het hoofd dat voor het woord [...] Christus boog, mag zich voor den [...]sten denker onzer dagen fier verh[...] Er is nog geen tweede Thomas van [...]quino opgestaan.

(*Wordt Vervolgd.*)

—)✕(—

schrokken door radicalisme en Boulangisme. Zij hebben hunne hoofden verloren en vragen een eigenachtige volksvertegenwoordiging. Maar alleen de wettige monarchie kan Frankrijk redden. Ik zal voor de herziening stemmen. met het wachtwoord: "Leve Frankrijk onder den Koning!"

De heer Viette, minister van Landbouw, heeft in naam van de regeering geprotesteerd tegen de oproerige taal van den laatsten spreker. Hij beriep zich op het volk, dat in t geheel niet geneigd is de republikeinsche instellingen in gevaar e brengen.

"De bestaande republiek," antwoordde de heer Jalibois, "is het evolg van eene in het gezicht van en vijand gemaakte revolutie. Zij, ie eene herziening van de grondwet vragen, zijn geen oproerlingen. De tegenwoordige regeering leidt ot onderdrukking. Zij wil het land en mond stoppen."

De heer Brisson protesteerde tegen e woorden van zijn Bonapartistichen collega. "Uit wiens mond koen deze woorden?" vroeg hij. "'t Is it dien van een imperialist, die ons n herinnering brengt dat de vijand ens de muren van Parijs bereikt eeft; 't is uit dien van een vertegenwoordiger van die partij die den orlog verklaard heeft, na Frankrijk an zijne militaire en financiëele iddelen beroofd te hebben. 't Is en man van den 2n December die republiek beschuldigt van het nd den mond te willen stoppen!"

Daarna zinspeelde de heer Brisn op generaal Boulanger. Het was ovenal voor diens zaak dat de Kaer de motie voor urgentie zou vererpen. De Kamer zou dat genoegn niet geven aan een man die instellingen van het land aanrand en gesproken had van de amer te zuiveren.

De heer Clémenceau, radicaal, olgde Brisson op. Hij ondersteunhet voorstel van herziening, zegnde, dat de constitutioneele belingen van 1875 niet in overeenemming zijn met de beginselen an de republiekeinsche democratie.

De heer Rouvier, de vorige minister-president, stemde met de meeing van Brisson in en verzette zich gen de urgentie. De heer Sarrien, inister van Binnl. Zaken, stemde k tegen de urgentie, en werd gelgd door den heer de la Rocheucauld, royalist, die zeide: "Het nd moet onder de partijen kiezen; n redding ligt in de monarchie."

De heer Tirard sloot het debat. h tegen de urgentie verzettende. ndien de Kamer de motie voor urntie aanneemt, zal het ministerie verantwoordelijkheid van zich verpen, aangezien zulke handeg van den kant der Kamer een uw argument zal leveren ten gunvan het vermetele manifest, door ontslagen generaal uitgevaard." Zijne zinspeling op generaal ulanger heeft geen effect gehad: motie voor urgentie werd met e meerderheid van 31 stemmen 268 tegen 237 — aangenomen. Het reden van het ministerie werd middellijk medegedeeld aan de ner, die de zitting geschorst heeft, wijl de heer Tirard naar het Eée ging om zijn ontslag en die er collegas den Presiden aan te len.

Kort daarna kwam de Kamer weer een. De heer Cuneo d'Ornano apartist. stelde voor om den volden dag eene commissie te bemen ten einde de herziening der ndwet voor te bereiden. Na een ward debat drong de heer de nier, van de Linkerzijde, er bij Kamer op aan, om te wachten tot een nieuw Kabinet gevormd is. n werd de motie van d'Ornano 253 tegen 195 stemmen verwor.

resident Carnot heeft het aftrevan het ministerie goedgekeurd. ministers zouden echter de zaken ner verschillende departementen ven leiden, tot dat hunne opvols benoemd zijn. Men verwachtte, de heer Floquet met de sastelling van een Kabinet belast worden. De heeren Ferry, Ray- Ribot en Rouvier hebben zich eenigd om de samenstelling van een ministerie onder Floquet te verhinderen.

De heer Déromè, ondervraagd ten opzichte van de bestaande crisis, zeide, "dat de kuiperijen en naijver der staatslieden Frankrijk te gronde richten. Hij vreesde als onverwijld een oorlog van Duitschland met Frankrijk, en de eenige man (!), die om zijn invloed en populariteit in staat is het land te verheffen is (o, Frankrijk!) Boulanger.

De heer Laguerre heeft een verkiezingstrijd in het departement van het Noorden begonnen, ten gunste van Boulanger. De generaal zelf zou zijn program uiteenzetten op een gastmaal, dat te Lille zou gegeven worden.

— Latere telegrafische berichten uit Trinidad melden dat Floquet den 2n dezer reeds het volgende ministerie heeft samengesteld, waarin hij zelf als premier en minister van Binnl. Zaken zitting neemt: *Goblet*, Buitenl. Zaken; *de Freycinet*, Oorlog; admiraal *Krantz*, Marine; *Ricard*, Justitie; *Peytrol*, Financiën; *Locroy*, Onderwijs; *Lorbat*, Openbare Werken; *Viette*, Landbouw; *Legrand*, Koophandel.

Naar aanleiding van de zaak der grondwetsherziening hebben de heeren Ricard en Lorbat hunne pas aangenomen portefeuilles neergelegd en zijn vervangen door de heeren Ferrouillat en Delnusmontaud, respectievelijk als ministers van Justitie en Openbare Werken.

De minister Floquet heeft den 3n dezer zijn regeeringsprogram in de Kamer van Afgevaardigden voorgelezen, daarbij den steun der vereenigde republikeinen vragende.

Aan dat programma is alleen de goedkeuring der radicale bladen ten deel gevallen.

Na de kiezing van den heer Médine tot voorzitter der Kamer werd de zitting tot den 19n dezer verdaagd.

— De opportunisten zijn van plan een plaatselijk populair candidaat tegenover generaal Boulanger te stellen.

— Te Parijs is men bevreesd voor de zegeviering van de partij van generaal Boulanger; krijgt hij de bovenhand, dan is de oorlog onmiddellijk daar. Men gelooft daar ook, dat Rusland tegen Mei gereed zal zijn voor den oorlog.

DUITSCHLAND. — *De Maasbode*, bevat de volgende beknopte levensschets van wijlen Keizer Wilhelm:

Den 22en Maart 1797 werd keizer Wilhelm te Berlijn geboren.

Groote gebeurtenissen, van grooten invloed op den loop der tijden, hadden reeds plaats gegrepen en nieuwe gebeurtenissen stonden voor de deur. Hij groeide op te midden van al de beroeringen, die de Fransche omwenteling na zich sleepte. De prins was getuige van den inval der Fransche legers; hij zag den grooten Corsikaan zegevierend Berlijn binnenrukken, en de vernederingen, die zijne familie toen moest ondergaan, droegen wel niet bij om zijne sympathie voor Frankrijk op te wekken.

Hij nam dan ook een werkzaam deel aan de veldslagen, door de verschillende Europeesche Mogendheden toendertijd tegen Napoleons troepen geleverd, en wist zich zoo te onderscheiden, dat hij spoedig in rang opklom. Den 11 Juni 1829 huwde hij met eene prinses van Saksen-Weimar en werd door koning Wilhelm IV tot gouverneur van Pommeren benoemd. In die betrekking toonde hij spoedig, volstrekt geen aanhanger te zijn van de moderne vrijheidsbegrippen, en dat hij zich zou verzetten tegen het parlementair stelsel, dat Wilhelm IV wilde invoeren krachtens aangegane verbindtenissen. De grondwettelijke vrijheden werden echter na de Fransche omwenteling van 1848 verleend, doch daar de prins aan de eischen van het oproerige volk niet had willen zien toegeven, (men zeide zelfs dat hij tegen den wil van zijn koninklijken broeder de militaire macht tegen het oproerige volk had doen aanrukken) was dit hem allesbehalve gunstig gezind. Zijn paleis en zelfs zijn leven werden bedreigd, en zoo werd hij genoodzaakt vermomd te vluchten en naar Engeland over te steken om daar betere dagen af te wachten.

Toen de storm bedaarde, kwam de prins, onder het ministerie Camphausen terug; hij had toen zitting in het Heerenhuis.

Daar de koning van Pruisen kinderloos en voortdurend ziekelijk was, werd prins Wilhelm den 1en October 1858 tot regent aangesteld en besteeg hij den 2en Januari 1861 den troon.

De prins Von Hohenlohe, die toen aan het hoofd van het kabinet stond, werd vervangen door Von Bismarck. Het militair element nam in alles de overhand. De legerorganisatie, de wapenen en de uitrustingen werden op kolossalen voet verbeterd. Weldra kon het leger zijn kracht toonen: de Sleeswijk-Holsteinsche oorlog leverde er het bewijs van. Na dezen oorlog volgden die met Oostenrijk en Frankrijk, die Duitschland tot het toppunt van macht deden geraken. Koning Wilhelm van Pruisen deed te Parijs zijn intocht en werd te Versailles tot keizer van Duitschland uitgeroepen, dat van af dien tijd zijn vernederden naburen de wet kon voorschrijven en zich steeds krachtiger en krachtiger maken.

De Cultuurkamp volgde spoedig na den Fransch-Duitschen oorlog. Het is nooit goed uitgemaakt welken rol de keizer in dezen strijd, waaruit het Katholieke Duitschland zoo zegevierend is opgestaan, heeft gehad. Zijn verzoeningsgezinde houding ten opzichte van het Vaticaan, waarmede hij in de laatste jaren op vriendschappelijken voet stond. heeft echter veel goed gemaakt.

Met keizer Wilhelm is dus eene persoonlijkheid van het wereldtooneel verdwenen, zooals men er vóór hem slechts weinigen heeft aangetroffen. Met hem is een glorierijk leven heengegaan, dat echter in het laatste jaar van zijn bestaan door smarten en wederwaardigheden zonder tal vergald werd.

— De laatste Duitsche bladen bevatten schrikbarende berichten over de groote overstroomingen in Duitschland.

Naar globale berekening zijn op het oogenblik 75.000 menschen zonder dak. De aangerichte schade wordt op 400.000.000 marken geschat.

— Volgens de laatste telegrammen kan men iederen dag het doodsbericht verwachten van Friedrich III.

De kroonprins Wilhelm is gemachtigd om den Keizer te vertegenwoordigen in geval deze verhinderd is te handelen.

RUSLAND.— De jongste telegrammen melden weer, dat de heer Isvolski Z. H. den Paus een eigenhandigen brief van den Czaar overhandigd heeft, waarin deze den wensch uitdrukt dat de godsdienstvrede in Polen en de normale betrekkingen met het Vaticaan mogen hersteld worden.

— Berichten uit Rumenië melden, dat de Russische minister te Bucharest de bewerker was van de jongste muiterijen in die stad.

— Al de brigades-cavalerie in Polen hebben order gekregen om de helft van hun reserve-ammunitie naar Kischeriff te zenden, waar een vliegend corps georganiseerd wordt, bestemd als voorpost voor Bulgarije.

—De *Political Correspondenz* van Weenen zegt, dat Rusland besloten heeft 300,000 roebels te besteden tot versterking van Poczajor, Zurierinka en Luck met forten en barricades.

BULGARIJE heeft de Porte gevraagd om een verklaring te geven omtrent de aanwezigheid van Turksche troepen in de stad Mustapha Pacha, aan de grens van Bulgarije.

ZWITSERLAND.—De Splügenpas en de St. Bernardspas zijn onbegaanbaar om de massa sneeuw die er gevallen is. De St. Gothardlijn is tot over een halve mijl ver door de lawinen versperd.

CHINA.— Er hebben verschrikkelijke aardbevingen plaats gehad in China. Vijftien duizend menschen hebben hierbij het leven verloren.

Wel wordt het "Hemelsche Rijk" in den laatsten tijd op schrikbarende wijze geteisterd!

NEW-YORK. — Volgens een overzicht van de drie laatste maanden door de *N. Y. Sts. Ztg.* geleverd is het getal slachtoffers van de besmettelijke ziekten: pokken, scharlaken-koorts en diphteritis, te Brooklijn zeer talrijk. In Januari stierven er van de 244 personen. die door de diphteritis aangetast waren, 144; in Februari van 261 gevallen bezweken er 86. Tot op dit oogenblik heerschen daar die ziekten nog, maar toch in minder hevige graad dan in 't begin.

ECUADOR. — Den 9n. Maart ll. is Don Antonio Flores tot President van dezen vrijstaat gekozen.

UNSER FRITZ.

—o—

Unser Fritz, (nos Frits), manerá pueblo Aleman ta jama su principe heredero, awé Emperador Friedrich III, a ricibi. manera ta costumbre den cas di Hohenzollern. un educacion enteramente militar.

Lamtá foi su chikitoe den arte di guerra, é tabata nombrá na su edad di 10 anja como oficial di guardia Prusiano. Asina el a sigui subi poco-poco te koe na 1866 el a ricibi grado di teniente-general.

Promé koe el a ricibi e grado-aí el a haci un biaha den toer estadonan di Europa, á fin di aumenta su conocementoe militar. Ta na e biaha-ai koe el a bin cera su casamentoe coe princesa Victoria di Inglaterra, jioe majó di la Reina Victoria, i el a casa dia 25 di Januari di anja 1858.

Su manera sencillonan i su tratoe amistoso coe toer clase di hende a gana pueblo su coerazon. Despues atras, ora é tabata keire coe su mohé i jioenan. manera cualke hende particular, coe su pipa puramente Aleman na su boca, no tabatin ni un Aleman. koe no tabata kita su sombré coe respeto pa e figura simpático. i koe no tabata orguljoso riba *unser Fritz.*

Tabata parce manera koe é tabata huï bida di Corte pa koe é por a biba mas liber; i kizas no tabatin ningun tata, koe tabata haja tantoe goce den bida di familia. manera principe Friedrich.

Na 1864 tabatin guerra di Prusia contra Dinamarca, lo ke meste ta considerá como principio di e poder actual asina grandi di cas di Hohenzollern. Ai Friedrich a sirbi bao di mando di mariscal Von Wrangel. Den e guerra inhusto-ai di un nacion grandi contra un nacion chikitoe ma balente, e principe tabatin poco ocasion di gana algun gloria. Su papel tabata mas importante ora. dos anja despues, un guerra corticoe ma sangriento a rebenta den Prusia coe Austria.

N'e tempoe-ai Friedrich tabata comanda promé seccion di ehército Prusiano. Su papel den e guerra-ai tabata glorioso, pasobra ta principalmente na su esfuerzonan koe ta di gradici. koo tres siman despues di e batalja asina desgraciado di Sadowa, riba 2 di Juli 1866. Austria mester a accepta condicionnan di su vencedor. Personalmente e príncipe a contribuí muchoe na triunfo di Sadowa, i ai el a duna promé pruebanan di e conocementoe militar, koe a afirma su gloria despues i hacié un di e heroënan di mas grandi di su siglo.

Un anja despues di guerra coe Austria, na 1867, Friedrich i princesa su esposa a bisjita exhibicion internacional di Paris. Napoleon III a ricibié masjá amistosamente i el a keda hopi dia na Paris.

Tres anja atras, 1870, a presenta e guerra desgraciado den Francia coe Alemania.

Dia 4 di Augustus 1870 príncipe Friedrich a sali coe su tropa pa Weissenburgo, na oenda general Douay di Francia tabata coe su soldánan. Manera toer historiadornan ta conta, Napoleon III, caprichoso i imprudente manera é tabata i sin haci cuenta dí causanan di triunfo di Prusia riba Austria na 1866, a parti su ehército den diferente lugá, en vez di pone un forza grandi i concentrá contra Alemannan.

Na cabez di 80,000 homber, Friedrich a ataca tropa débil di general Douay. Como forza di Alemannan tabata mucho major koe Francesnan, esakinan mester a retira, apesar di nan ánimo di león, lagando 500 prisionero den manoe di enemigoe.

Siguiendo su marcha, Friedrich coe su ehército fortificá e ora-ai, a contra coe ehército Frances di general Mac-Mahon na Fröschweiler, dia 6 di Augustus. Mac-Mahon a haci milagro di curasji i balente-

ria na e atake-aki. Ma coe 30.000 homber é no por a resisti contra 100,000 Aleman,. koe ademas tabatin cuater bo mas tantoe cajon koe n'é. Di 7 ora di mainta te 4 ora di atardi tropanan di Mac-Mahon a bringa manera verdadero heroë, mientras Alemannan no tabata duna ni un paso foi nan lugá, i ai nan a mustra verdaderamente, koe, en cuanto na disciplina i trankilidad, nan ta di mihó soldá di Europa. Por fin Mac-Mahon mester a retira. Nan ta conta, koe ora e Francesnan, koe tabata hací prisionero na e batalja heroico-ai, tabata pasa, princípe Friedrich a kita su sombré, i el a bisa na su estado major: „ Kita boso sombré, senjores, pa balor. Nunca den mi bida mi a mira soldá mas balente koe esaki-nan."

Despues di ai el a sigui persigui Mac-Mahon te ora esaki a retira bai Châlons. Debé na e conocemento militar di Friedrich ehército principal di Prusia por a ataca, coe toer seguridad, ehército Frances di general Bazaine na Metz. Trocando inmediatamente di direccion el a bai na Sedan, na oenda Mac-Mahon a bai fortifica ehército di Emperador Napoleon, i el a ataca Mac-Mahon patras. Durante un batalja di 4 dia, — foi 30 di Augustus te 2 di September, — koe tabatin pa consecuencia capitulacion di Sedan i na cual ocasion Napoleon III a cai prisionero den manoe di Alemannan, principe Friedrich a juda ehército Prusiano, comandá pa su tata Rei Wilhelm, di un manera poderoso, pa nan a logra e triunfo glorioso di tropa Alemannan riba Francesnan.

Despues di batalja di Sedan principe Friedrich a bai coe su ehército bai completa sitio di Paris. Na tempoe di e sitio-ai, ora Rei Wilhelm a informa capitulacion di Metz i entregamentoe di general Bazaine, — n'e tempoe-ai Rei Wilhelm a resolve di duna un prueba di su satisfaccion na su jioe. Den un carta, den cual S. M. a recorda toer e triunfonan koe su jioe a haci, Rei Wilhelm a scirbi: "Toer esai huntoe ta mustra koe bo ta un gran hefe militar, favorecé pa fortuna; bo merece tambe di ocupa puesto di mas haltoe riba terreno militar, p'esai coe n'e carta-aki mi ta nombra bo como mariscal-general." Ningun historiador ta nenga ni por nenga, koe n'e ocasion-ai Friedrich a mustra koe é ta un gran heroë, i koe verdaderamente el a cumpli di un manera maestra e papel, koe a toké según plan di mariscal Von Moltke.

Den e guerra terrible di Francia coe Alemania Friedrich a keda lo ke é tabata semper, esta: un homber pacífico; den guerra é tabata un enemigoe nobie, despues di guerra é no tabata conoce enemigoe mas. Nan ta conta, koe el a protesta contra e condicionnan, koe Bismarck i Von Moltke, di acuerdo coe Rei — koe n'é tempoe-ai tabata proclamá Emperador na Versailles — kier a pone riba Francia.— Su palabranan: "Si mi ta goberna, lo mi no haci guerra nunca, si otro no obliga mi n'esai" a bira histórico.

Despues di guerra Friedrich a bira principe imperial i é tabata poné na cabez di comision di defensa di Imperio; riba su orden nan a lamta e muraja di fortificacion, koe awendia tin rondó di Alemania.

E papel, koe príncipe imperial Friedrich a hunga den asunto politicoenan di último anjanan: reconciliacion coe Vaticano, tratado coe Italia, diferencia coe Spanja riba cuestion di Islas Carolinas, etc., ta fresco ainda den memoria di toer hende pa nos papia di nan aki. Laga nos pone acerca numa, koe semper ainda Friedrich tin nomber. di ta muchoe stimadó di paz.

¿ Lo é por duna cumplimentoe na su sintimentoe? Solamente Dios sabi esai. Ma asuntonan di awendia den Europa ta duna mucho razon pa pone esai na duda.

Ata e homber, koe, pa su enfermedad (kanker den garganta) na rand di su graf nos por bisa, ta jamá pa sigui su tata riba trono di Alemania.

NOTICIA

Eleccion na Hoelanda.

Resultado di eleccion di dia 6 di Maart pa representantenan di pueblo den Tweede Kamer na Hoelanda ta duna speranza koe sistema di opresion di liberalnan lo no por ta mantené eternamente. Te awor tin elihí: 30 catolica, 20 protestant orthodox, i 1 conservador, (esaki nan toer contra principio liberalnan, principalmente riba cuestion di school, proteccion di comercio, i otro asuntoe, coe cual liberalnan ta aruina nacion) esta: 41 anti-liberal pa 33 liberal. Ainda falta 26 miembro pa completa número di miembronan di Tweede Kamer; e 26nan-ai lo tabata reelihí dia 20 di Maart foi esnan koe a haja mas hopi stem riba nan na promé eleccion. Según courantnan di Hoelanda un gran parti di e 26 lo cai riba anti-liberal i koe nan lo tin majoria den Tweede Kamer. *Handelsblad* mes, un courant liberal di sanger puro, ta calcula koe anti-liberalnan lo tin probablemente 55 stem contra 45 liberal; si, hasta e courant-ai ta mira coe susto caba, koe un Catolica lo ta president di Tweede Kamer.

Un perspectiva tristoe verdaderamente pa partido liberal, koe ta cuarenta anja caba ta costumbrá di domina semper, i koe no a menospreciá e biaha-aki atrobe ningun manja ni intriga pa mantene sa soberania. ¡Cuantoe liberalnan no a traha den dianan promé koe eleccion pa trece elector liberalnan cerca otro i pa exhorta nan na traha huntoe contra e clerical odianan, principalmente contra Roma, koe liberalnan a bolbe usa pa zumbi pa spanta protestantnan coe n'é!—¡Cuantoe liberalnan no a zundra i calumnia den nan jamamentoenan pa eleccion, i esai te na último ora, koe ja catolicanan no tabatin tempoe mas pa contradici nan mentiranan!—Hasta a sosode koe courantnan di provincianan, koe ta wordé sostené pa medio di anuncionan di gobierno, i koe por consiguiente ta gana placa di *toer* hende den provincia,—hasta e courantnan-ai a worde usá escandalosamente pa instiga lesadónan contra "clericalnan."

Ma nada di esai no a juda e biaha-aki. Toer pueblo ta hartá caba di opresion di liberalnan i nan a percura pa nan representantenan sea hende honrado, koe, sin grita manera liberalnan koe a hiba administracion di nacion atras, lo traha na nan verdadero interes. Si protestant-orthodoxnan traha huntoe coe catolicanan pa e 26 miembro koe falta ta sigur koe tiranía di liberalnan meste caba, i nos lo por mira nos Madre Patria, protehá pa lei hustoe i sano, lamta foi su estado di decadencia.

Honor na otro Hesuita.

Algun dia pasá nan a pone promé piedra di un stadhuis nobo na Georgtown, Demerara. Mucho solemnidad tabatin na e ocasion-ai. E cuchara di mersla, coe cual e piedra tabata poné, tabata di plata, i e martin ta trahá di un paloe di mas koe cien anja bieuw. Obispoe Anglicano di Demerara a bendiciona e trabao koe a cuminsa.

E stadhuis lo ta trahá riba plan di un mui reverendo Pader Hesuita, jamá Ignatius Scoles, un exelente architect, kende su plan di trabao a gana toer otro plan duná pa otro architect.

Durante solemnidadnan, na cual muchoe persona di inportancia a asisti, tabatin diferente discurso pronunciá, entre otro un di Sir Henry Turnen Irving, gobernador i comandante en hefe di Guayana Ingles. E dignatario, koe-aki tabata, i mihó hende koe a tuma palabra a bisa den otro cos mas lo ke ta sigui:

"Tin un hende, koe nos no meste lubida na relacion coe n'e trabao-aki. Mi tin na bista e architect. (*Aplauso.*) Reverendo Pader Scoles ta suficientemente inteligente pa representa arte den e colonia-aki i pa juda nos di un modo, manera poco hende ta na estado di haci (*Aplauso.*)"

Ata atrobe un confesion briljante na fabor di e glorioso Sociedad di Hesus. Un confesion koe sigur no a sali foi un fuente parcial i koe di mes manera koe mil otro declaracion di muchoe banda por ta trecé coe orgullo bao di bista di e multitud di zundradó i calumniadónan di e Gran Orden, koe pa haci Catolicismo despreciable no tin otro arma koe mancha honor di hende, den kende su sombra nan no por para.

INGEZONDEN.

Objeto di ees doos letternan aki ta pa mi gradicí Señor Dr. A. EVERTSZ, koe a koerami ora koe el a haja koe mi tabata bai moerí. Mi no tin basta palabra pa mi poor moestré mi reconocemento, maar mi ta desea, koe lo Dios doenele bida i saloed pa su apreciada familia i mi ta recomenda toer jioe di Corsouw na e boon Doctor ai koe sa trata i coera boon.

Curaçao 8 April 1888.

FREDERIK RODRIGUEZ LAUFFER.